

Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki

**SYLABUS PRZEDMIOTU DO PLANU STUDIÓW
OBOWIĄZUJĄCEGO OD ROKU AKADEMICKIEGO 2026/2027**

NAZWA PRZEDMIOTU	Podstawy pracy w studio nagrań
KIERUNEK <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura</u> • <u>kompozycja i teoria muzyki</u> • muzyka i media
SPECJALNOŚĆ <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>dyrygentura symfoniczno-operowa</u> (do wyboru) • <u>kompozycja</u> (do wyboru) • kompozycja muzyki do filmu, gier i mediów • <u>teoria muzyki</u> (do wyboru) • muzyka w komunikacji medialnej
POZIOM STUDIÓW <i>właściwie podkreślić</i>	• <u>licencjackie</u> • magisterskie
OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT:	
mgr Piotr Rodak	
ZAŁOŻENIA, CELE ORAZ CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU:	
Przedmiot łączy w sobie techniczne i artystyczne aspekty tworzenia nagrań muzycznych. Omawiane są wszystkie etapy tworzenia nagrań ze szczególnym uwzględnieniem etapów rejestracji i miksowania. Zadaniem przedmiotu jest zaznajomienie studenta z etapami towarzyszącymi powstawaniu nagrania muzycznego. Efektem kształcenia jest przede wszystkim zdobycie umiejętności doboru aparatury nagłaśniającej i wykonania miksów zarejestrowanych śladów pod kątem uzyskania pożądanego obrazu dźwiękowego.	
WYMAGANIA WSTĘPNE I DODATKOWE:	
przydatne: fizyka (dźwięk jako fala, częstotliwość dźwięku)	
ZAŁECANE FAKULTATYWNE KOMPONENTY PRZEDMIOTU:	

BIBLIOGRAFIA PODSTAWOWA:	

BIBLIOGRAFIA UZUPEŁNIAJĄCA:	
1. Misner T., <i>Practical Studio Techniques – Recording, Production and Mixdown</i>, SAE, 2001 2. Owsinski B., <i>The Mixing Engineer's Handbook: Second Edition</i>, Thomson Course Technology, 2006 3. Owsinski B., <i>The Recording Engineer's Handbook</i>, Thomson Course Technology, 2005	
EFEKTY UCZENIA SIĘ – WIEDZA:	
1. Student zna aspekty percepcji dźwięku i psychologii słyszenia 2. Student zna związek pomiędzy aranżacją utworu a edycją i miksowaniem sesji wielośladowej 3. Student zna związek pomiędzy wyborem rodzaju mikrofonu i jego ustawieniem a uzyskiwanym dźwiękiem	

4. Student zna sposoby nagrywania wybranych instrumentów 5. Student wymienia i charakteryzuje stereofoniczne (dwukanałowe) techniki mikrofonowe 6. Student wymienia i charakteryzuje wielokanałowe techniki mikrofonowe 7. Student zna procesy miksowania nagrania muzycznego 8. Student zna procesy masteringu nagrania muzycznego
EFEKTY UCZENIA SIĘ – UMIEJĘTNOŚCI:
1. Student weryfikuje techniki aranżacyjne w kontekście procesów edycji i miksowania sesji wielośladowej 2. Student posiada umiejętność analitycznego i holistycznego słuchania 3. Student potrafi zidentyfikować poszczególne plany dźwiękowe w dowolnym nagraniu muzycznym (operuje pojęciem głębi i szerokości bazy) 4. Student korzysta z technik producenckich zgodnie ze swoją wrażliwością muzyczną realizując własne koncepcje artystyczne 5. Student potrafi wykorzystać przestrzeń akustyczną do uzyskania dźwięku właściwego dla danej stylistyki 6. Student dokonuje wyboru mikrofonu pod kątem uzyskania walorów brzmieniowych właściwych dla danej stylistyki 7. Student dokonuje wyboru techniki mikrofonowej pod kątem uzyskania walorów artykulacyjnych i brzmieniowych właściwych dla danej stylistyki 8. Student ingeruje w miks sesji wielośladowej eksponując elementy aranżacji
EFEKTY UCZENIA SIĘ – KOMPETENCJE SPOŁECZNE:
1. Student podejmuje rolę producenta muzycznego w interakcji z członkami zespołu

semestr przedmiotu:	I	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	5
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć <i>właściwe podkreślić</i>	• wykład • ćwiczenia • seminarium	sposób zaliczenia <i>właściwe podkreślić</i>	• E - egzamin • ZO - zaliczenie z oceną • <u>Z - zaliczenie bez oceny</u>
TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:			
1. Wprowadzenie – ideologia; reżyser dźwięku a inżynier dźwięku; podstawowe pojęcia; etapy produkcji nagrania 2. Stereofoniczne techniki mikrofonowe – przedstawienie wybranych technik: XY, AB, NOS, ORTF, M-S, para Blumleina, Decca Tree i inne; wady i zalety poszczególnych technik; typowe zastosowania 3. Dookolne techniki mikrofonowe – Fukada Tree, OCT Surround, Corey / Martin Tree, IRT Cross, INA, Hamasaki Square, Klepko, Soundfield, inne; wady i zalety poszczególnych technik; typowe zastosowania 4. Rejestracja formy muzycznej – wybór technik mikrofonowych i odpowiednich mikrofonów w zależności od instrumentu, warunków akustycznych, stylistyki i przeznaczenia nagrania; różnice w obrazie dźwiękowym w zależności od kąta i pozycji mikrofonu względem źródła sygnału; typowe sposoby rejestracji wybranych instrumentów; zasada 3:1; zasada 5:1; rejestracja analogowa; rejestracja cyfrowa; Student zna procesy powstawania nagrania muzycznego. Efektem kształcenia jest przede wszystkim zdobycie umiejętności doboru aparatury nagłaśniającej w studiu i wykonania miksu zarejestrowanych śladów pod kątem uzyskania pożądanego obrazu dźwiękowego.			

METODY DYDAKTYCZNE:
1. prezentacje multimedialne 2. tablica Neumann 2003 AES Contest 3. interakcja ze studentami 4. gry dydaktyczne
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:
1. obecność na zajęciach 2. liczba nieobecności nieusprawiedliwionych zgodna z regulaminem studiów 3. dodatkowe punkty za aktywność w trakcie ćwiczeń 4. zaliczenie ustne na koniec semestru 5. do punktów zdobytych w trakcie zaliczenia dodawane punkty za aktywność 6. skala ocen zgodna z regulaminem studiów 7. określona liczba punktów za aktywność zwalnia z zaliczenia ustnego z oceną bdb

semestr przedmiotu:	II	semestr realizacji przedmiotu w toku studiów:	6
wymiar godzin:	30	ilość pkt. ECTS:	3
rodzaj zajęć właściwe podkreślić	• wykład • ćwiczenia • seminarium	sposób zaliczenia właściwe podkreślić	• E - egzamin • ZO - zaliczenie z oceną • <u>Z - zaliczenie bez oceny</u>

TREŚCI PROGRAMOWE WRAZ Z OPISEM EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:
1. Montaż nagrań muzycznych – montaż analogowy; montaż cyfrowy; procesy montażu; dzisiejsze narzędzia do montażu dźwięku 2. Miksowanie utworu muzycznego – sposoby mikśownia dźwięku (z wykorzystaniem stołów mikerskich, „mixing in the box”); kompozycja a miks; elementy aranżacji z punktu widzenia miksu; balans, panorama, przestrzeń w nagraniu, korekcja częstotliwościowa i podział pasm, kontrola dynamiki (kompresory, limityery, expandery, komandery, bramki szumów), efekty; specyfika miksu w zależności od gatunku muzyki; mikśowanie w stereofonii dookolnej 3. Mastering – mastering analogowy; mastering cyfrowy; filozofia i specyfika pracy inżyniera masteringu; mastering albumu muzycznego; procesory masteringowe 4. Formaty zapisu dźwięku – zapis analogowy; zapis cyfrowy; częstotliwość próbkowania, rozdzielczość bitowa; zależność między parametrami dźwięku a objętością pliku; optymalny wybór parametrów; typy plików dźwiękowych (LPCM, AIFF, Waveform, BWF, SDII); kodeki stratne (mp3, mpeg-4, mpeg-7, aac, wma, Ogg Vorbis, Dolby Digital, DTS), kodeki bezstratne (FLAC, MLP, DTS-HD, ALE) 5. Biznes muzyczny – artysta w świecie showbiznesu; funkcjonowanie biznesu muzycznego Student zna procesy powstawania nagrania muzycznego. Efektem kształcenia jest przede wszystkim zdobycie umiejętności doboru aparatury nagłaśniającej w studiu i wykonania miksu zarejestrowanych śladów pod kątem uzyskania pożądanego obrazu dźwiękowego.
METODY DYDAKTYCZNE:
1. prezentacje multimedialne 2. tablica Neumann 2003 AES Contest 3. interakcja ze studentami 4. gry dydaktyczne
WARUNEK ZALICZENIA KURSU WRAZ Z METODAMI I KRYTERIAMI OCENIANIA:
1. obecność na zajęciach

2. *liczba nieobecności nieusprawiedliwionych zgodna z regulaminem studiów*
3. *dodatkowe punkty za aktywność w trakcie ćwiczeń*
4. *zaliczenie ustne na koniec semestru*
5. *do punktów zdobytych w trakcie zaliczenia dodawane punkty za aktywność*
6. *skala ocen zgodna z regulaminem studiów*
7. *określona liczba punktów za aktywność zwalnia z zaliczenia ustnego z oceną bdb*